IX kadencja



KANCELARIA SEJMU
Biuro Komisji Sejmowych

PEŁNY ZAPIS PRZEBIEGU POSIEDZENIA

■ **Komisji do Spraw Unii Europejskiej (nr 66)**

z dnia 19 maja 2021 r.

Pełny zapis przebiegu posiedzenia

Komisji do Spraw Unii Europejskiej (nr 66)

19 maja 2021 r.

Komisja do Spraw Unii Europejskiej, obradująca pod przewodnictwem poseł **Anity Czerwińskiej (PiS)**, zastępcy przewodniczącego Komisji, rozpatrzyła:

I. w trybie art. 151 ust. 1 regulaminu Sejmu z uwzględnieniem art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 8 października 2010 r. o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów: Ambitniejszy cel klimatyczny Europy do 2030 r. Inwestowanie w przyszłość neutralną dla klimatu z korzyścią dla obywateli (COM(2020) 562 wersja ostateczna) i odnoszące się do niego stanowisko rządu;

II. w trybie art. 10 ust. 2 ustawy z dnia 8 października 2010 r. Zmieniony wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie dostępu towarów i usług z państw trzecich do rynku wewnętrznego Unii w zakresie zamówień publicznych oraz procedur wspierających negocjacje dotyczące dostępu unijnych towarów i usług do rynków zamówień publicznych państw trzecich (COM(2016) 34 wersja ostateczna) i odnoszącą się do niego informację o stanowisku RP;

III. w trybie art. 151 ust. 1 regulaminu Sejmu z uwzględnieniem art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 8 października 2010 r. Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów: Plan działania na rzecz Europejskiego filaru praw socjalnych (COM(2021) 102 wersja ostateczna) i odnoszące się do niego stanowisko rządu;

IV. sprawy bieżące.

W posiedzeniu udział wzięli: **Anna Schmidt** sekretarz stanu w Ministerstwie Rodziny i Polityki Społecznej wraz ze współpracownikami, **Iwona Michałek** sekretarz stanu w Ministerstwie Rozwoju, Przedsiębiorczości i Technologii wraz ze współpracownikami, **Adam Guibourgé-Czetwertyński** podsekretarz stanu w Ministerstwie Klimatu i Środowiska wraz ze współpracownikami, **Hubert Nowak** prezes Urzędu Zamówień Publicznych wraz ze współpracownikami.

W posiedzeniu udział wzięli pracownicy Kancelarii Sejmu: **Adam Dudzic** – wicedyrektor Biura Spraw Międzynarodowych, **Agata Jackiewicz**, **Agnieszka Maciejczak** – z sekretariatu Komisji w BSM, **Anna Marciniak** – specjalista ds. kontaktów zagranicznych z Wydziału ds. Unii Europejskiej w BSM; **Bartosz Pawłowski** i **Paweł Kościelny** – eksperci ds. legislacji z Biura Analiz Sejmowych, **Wojciech Zgliczyński** i **Mirosław Sobolewski** – specjaliści z BAS.

Przewodnicząca poseł Anita Czerwińska (PiS):

Witam państwa serdecznie. Otwieram posiedzenie Komisji do Spraw Unii Europejskiej. Informuję, że posiedzenie będzie prowadzone z wykorzystaniem środków komunikacji

elektronicznej, umożliwiających porozumiewanie się na odległość. Witam serdecznie wszystkich obecnych członków Komisji do Spraw Unii Europejskiej, ministrów i towarzyszące im osoby.

Szanowni państwo, przystępujemy teraz do sprawdzenia kworum. Uprzejmie przypominam, że posłowie obecni na sali obrad Komisji mogą głosować za pomocą legitymacji poselskiej, a państwa posłów nieobecnych, bardzo proszę o naciśnięcie jakiegokolwiek przycisku w aplikacji na tablecie w celu potwierdzenia obecności. Stwierdzam kworum. Informuję wszystkich państwa posłów oraz gości, że chęć zabrania głosu zdalnego należy zgłaszać poprzez czat w aplikacji Whereby po zalogowaniu się do pokoju wideokonferencyjnego. Zanim przejdziemy do porządku obrad, chciałabym poinformować państwa o zmianie kolejności rozpatrywania punktów. Na prośbę Ministerstwa Klimatu i Środowiska pkt II rozpatrzymy jako pkt I. Czy są inne uwagi do porządku obrad? Nie słyszę. Stwierdzam, że Komisja przyjęła porządek obrad.

Przechodzimy do pkt I, czyli rozpatrzenia w trybie art. 151 ust. 1 regulaminu Sejmu z uwzględnieniem art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 8 października 2010 r. o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej Komunikatu Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów: Ambitniejszy cel klimatyczny Europy do 2030 r. Inwestowanie w przyszłość neutralną dla klimatu z korzyścią dla obywateli (COM(2020) 562 wersja ostateczna) i odnoszącego się do niego stanowiska rządu.

Rząd reprezentuje pan minister Adam Guibourgé-Czetwertyński, podsekretarz stanu w Ministerstwie Klimatu i Środowiska. Pan minister zabierze głos zdalnie. Bardzo proszę.

Podsekretarz stanu w Ministerstwie Klimatu i Środowiska Adam Guibourgé-Czetwertyński:

Dziękuję bardzo, pani przewodnicząca, Wysoka Komisjo, jeśli chodzi o ten komunikat Komisji, to on dotyczy oczywiście podniesienia celu redukcyjnego do 2030 r. do poziomu 55%. Komisja to uzasadnia koniecznością podjęcia redukcji we wszystkich sektorach, chociaż w różnym tempie w różnych sektorach. W niektórych sektorach redukcje będą wymagały więcej czasu, aby osiągać cele porozumienia paryskiego. Po drugie, jest to związane z ryzykiem uzależnienia się od technologii wysokoemisyjnych w najbliższej dekadzie. Po trzecie, jest jeszcze argument oczywiście pogłębienia się problemów związanych ze zmianami klimatycznymi.

Konkretne propozycje, które Komisja rozważa w kontekście podwyższonego celu, dotyczą między innymi wprowadzenia systemu handlu dla sektorów transportu i budownictwa bądź dla wszystkich paliw kopalnych oraz zaostrzenia celów w obecnym systemie ETS. Komisja wspomina także o możliwości utworzenia nowego sektora uregulowanego, obejmującego rolnictwo, leśnictwo i użytkowanie gruntów, który mógłby osiągnąć neutralność klimatyczną około 2035 r. zdaniem Komisji.

Zwiększenie celów redukcyjnych będzie też związane z działaniami w innych legislacjach. Tej dotyczącej odnawialnych źródeł energii, gdzie Komisja widzi potrzebę podniesienia celów do poziomu 38,5% oraz efektywności energetycznej, gdzie jest mowa o celu 36%. Jeżeli patrzymy na ten cel 55%, warto też odnotować, jak sama Komisja szacuje, że obecna obowiązująca już legislacja unijna doprowadzi do redukcji na poziomie około 46%, a jeśli uwzględnić dodatkowo pochłanianie przez sektor LULUCF, to poziom tych redukcji do 2030 r. może osiągać nawet 48%. Zatem to podniesienie celu jest faktycznie dużo mniejsze, niż się wydaje na pierwszy rzut oka.

Z perspektywy rządu wprowadzenie polityki klimatycznej, osiągnięcie naszych celów będzie możliwe tylko przy spełnieniu kilku warunków zapewniających między innymi sprawiedliwy charakter tej transformacji, taki, który będzie zabezpieczał właśnie nasze interesy. Tak jak szereg innych państw, podkreślamy też potrzebę odzwierciedlenia różnych sytuacji wyjściowych poszczególnych państw członkowskich oraz konieczność uwzględnienia neutralności technologicznej w propozycjach Komisji. Staramy się oczywiście doprowadzić do takiej sytuacji, że środki generowane w systemie ETS pomogą finansować też potrzebną modernizację naszego sektora energetycznego. Dlatego też

walczymy o uzyskanie jak największej puli dla Polski w tym zakresie. Od zeszłego roku rząd przedstawił już szereg pomysłów w tym celu.

Jeśli chodzi o kwestie rozszerzenia systemu handlu do transportu drogowego i do budynków, zwracamy uwagę na dwie rzeczy. Po pierwsze, że to narzędzie będzie naszym zdaniem mało efektywne, jeżeli chodzi o osiągnięcia koniecznych redukcji i po drugie, to jest narzędzie, które może mieć negatywne konsekwencje społeczne, które właśnie powinny być zaadresowane w propozycji Komisji.

Jeśli chodzi o rozszerzenie systemu handlu do pozostałych sektorów transportu, to jest transportu morskiego, to tutaj dla nas kluczowy będzie kształt tej propozycji Komisji. Co do zasady to jest pewnie możliwy kierunek, natomiast musimy oczywiście zagwarantować pełną konkurencyjność podmiotów unijnych względem podmiotów spoza UE przy wprowadzeniu takich rozwiązań. Jeśli chodzi o wycofanie bezpłatnych uprawnień dla sektora lotniczego, to jest to postulat, który też powinien być wprowadzony po dokładnej ocenie skutków dla sektora lotniczego.

Jeśli chodzi o sektory nieobjęte systemem ETS, rząd uważa, że ten dodatkowy wysiłek redukcyjny, który jest potrzebny dla osiągnięcia celów unijnych, powinien być osiągnięty przede wszystkim dodatkowymi politykami sektorowymi i prowadzonymi na poziomie unijnym, i że takie podejście będzie bardziej skuteczne niż określenie nowych celów na poziomie krajowym. Niemniej, jeżeli mielibyśmy utrzymać to podejście z celami krajowymi, to te cele muszą się opierać na dotychczasowej metodologii określenia tych celów, czyli z uwzględnieniem wskaźnika PKB w poszczególnych państwach, po to, żeby zapewnić, że to nie państwa o mniejszych zasobach kapitałów będą obciążone nadmiernym, nieproporcjonalnym wysiłkiem redukcyjnym w stosunku do innych państw członkowskich.

Podkreślamy oczywiście także dwie ważne kwestie w toku tych dyskusji o nowych celach redukcyjnych. Po pierwsze, że w celu osiągnięcia tych celów redukcyjnych potrzebne będą dodatkowe inwestycje i w związku z tym będą potrzebne dodatkowe środki umożliwiające ambitne inwestycje w transformację naszego sektora energetycznego. Po drugie, warunkiem koniecznym dla osiągnięcia wysokich celów redukcyjnych będzie zapewnienie sprawiedliwej transformacji dla wszystkich mieszkańców UE. Powinniśmy szczególnie zadbać o to, żeby instrumenty, które zostaną wprowadzone w tym pakiecie, nie doprowadziły do zwiększonych obciążeń, w szczególności dla najbiedniejszych gospodarstw domowych w UE i nie doprowadziły do wzrostu ubóstwa energetycznego w Polsce.

Tyle tytułem wstępu, ale jestem oczywiście gotowy do odpowiedzi na wszelkie pytania państwa posłów.

Przewodnicząca poseł Anita Czerwińska (PiS):

Bardzo dziękuję, panie ministrze.

Posłem sprawozdawcą do tego dokumentu jest pani poseł Beata Mateusiak-Pielucha, która zabierze głos zdalnie. Bardzo proszę, pani poseł.

Poseł Beata Mateusiak-Pielucha (PiS):

Serdecznie witam, pani przewodnicząca. Szanowna Komisjo, panie ministrze, już raz w październiku omawialiśmy ten dokument unijny. Ma on co prawda status komunikatu niepowodującego bezpośrednich skutków społecznych i prawnych, ale z jego treści wynika, że już w 2021 r. podjęte zostaną w PE prace legislacyjne w bardzo wielu obszarach: od rewizji dyrektywy o handlu emisjami poprzez nowelizację w zakresie podatku granicznego od emisji, efektywności energetycznej, zmiany i ograniczenia dotkną praktycznie każdą gałąź życia gospodarczego i społecznego. Nikt dokładnie nie oszacował, jak bardzo kosztowne będą takie zmiany dla Polski, kraju odbudowującego się po zapaści w okresie komunizmu, gdzie 70% energii jest wytwarzane z paliw kopalnych. Jaka będzie skala bezrobocia po upadku całych sektorów gospodarki? Czym zastąpimy w tak krótkim czasie energię wytwarzaną z węgla? Tym bardziej że gaz, ropa i atom także stają się dla Brukseli nie do przyjęcia. Jaka będzie skala ubóstwa energetycznego w obliczu rosnących administracyjnie kosztów energii?

Pytania są zasadne tym bardziej, że Europa wychodzi z trudem z zapaści ekonomicznej spowodowanej przez COVID-19. Dlaczego UE tak konsekwentnie odrzuca wszelkie nowe technologie wykorzystania paliw kopalnych, które teraz przeżywają okres prosperity na świecie, tylko na rzecz niestabilnej energii odnawialnej i będącej w powijakach energii wodorowej? Dlatego nasz rząd słusznie domaga się przygotowania analiz wskazujących, jak zwiększenie ambicji klimatycznych przełoży się na poszczególne państwa członkowskie i czy będzie odpowiednie wsparcie dla krajów i regionów narażonych na ponadprzeciętne koszty transformacji. Podzielam obawy rządu i rekomenduję przyjęcie jego stanowiska w tej sprawie. Dziękuję, pani przewodnicząca.

Przewodnicząca poseł Anita Czerwińska (PiS):

Bardzo dziękuję, pani poseł.

Otwieram dyskusję. Czy ktoś z państwa chciałby się wypowiedzieć w sprawie tego dokumentu? Pan poseł Grzyb. Bardzo proszę.

Poseł Andrzej Grzyb (KP):

W sposób znaczący pani przewodnicząca spojrzała w moją stronę. Potraktowałem to jako zachętę. Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Anita Czerwińska (PiS):

Pokusę.

Poseł Andrzej Grzyb (KP):

Pokusy nie miałem, ale traktuję to jako zachętę. Dziękuję bardzo.

Panie ministrze, chciałem zapytać pana ministra o zasadność tego rozdzielenia. Komisja Europejska rozważa włączenie emisji gazów cieplarnianych innych niż CO_2 z rolnictwa do sektora użytkowania gruntów, zmiany użytkowania gruntów i leśnictwa oraz utworzenia nowego sektora regulowanego obejmującego rolnictwo, leśnictwo i użytkowanie gruntów. Czy państwo jako resort robili ekstrapolację, co to oznacza praktycznie na przykład w warunkach polskich dla wymienionych tutaj sektorów? Jak to w sposób rzeczywisty będzie musiało się zmaterializować, bo nie sądzę, że na przykład samo ograniczenie stosowania nawozów, zmiana technologii ich wytwarzania, otoczkowanie, wyłączenie pewnych nawozów i pestycydów ze stosowania, ograniczenia samych pestycydów… że to będzie wystarczający element, który doprowadzi do ograniczenia emisji, w szczególności z gruntu. Czy to może dotyczyć w ocenie państwa resortu na przykład pewnych obowiązków wobec producentów zwierząt w hodowli? Czy tutaj będą potrzebne konieczne rozwiązania o charakterze technologicznym? Czy wystarczy tylko zwykła dobra praktyka wynikająca z prowadzenia takiej działalności?

Druga sprawa, ponieważ jednak ma być przegląd tego systemu ETS, czy rząd ocenił, na ile jest możliwa daleko idąca reforma czy rewizja tego systemu i zmiany legislacyjne w tym zakresie? W chwili obecnej bowiem jeszcze praktycznie nie skorzystaliśmy z systemu ETS, który jest ustalony do roku 2030, gdzie są rosnące – nad czym ubolewamy akurat – ceny uprawnień, ale z drugiej strony ten wzrost cen uprawnień to też jest wzrost potencjalnego Funduszu Modernizacyjnego do dyspozycji, w szczególności na cele związane z modernizacją sektora energetycznego. Czy rzeczywiście jest determinacja ze strony Komisji, a z drugiej strony również, jaka jest pozycja państw członkowskich reprezentowanych w Radzie co do ewentualnej zgody, aby przyjęty stosunkowo niedawno system ETS wprowadzić w życie? No i transport. Jak pan ocenia, czy będzie to dotyczyło wszystkich elementów transportu? Bo oczywiście transport publiczny ma pewne założenia wynikające z obowiązków co do czystego transportu. Ale myślę o transporcie morskim i transporcie lotniczym. Jak to może wpłynąć na rozwój tego sektora? Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Anita Czerwińska (PiS):

Bardzo dziękuję, panie pośle.

Czy jeszcze ktoś z państwa chciałby dołączyć? Nie widzę.

Panie ministrze, proszę o odpowiedź. Dziękuję bardzo.

Podsekretarz stanu w MKiŚ Adam Guibourgé-Czetwertyński:

Dziękuję bardzo za te trzy pytania. Po pierwsze, jeżeli chodzi o zasadność rozdzielenia sektora rolnego na emisję CO_2 i emisję z innych gazów cieplarnianych, to powiem od razu, że nie ma jeszcze stanowiska rządu w tej konkretnej kwestii, więc nie powiem, jakie jest stanowisko rządu w tej kwestii. Natomiast jeżeli chodzi o zgadywanie, jakie może być uzasadnienie dla takiego ruchu, ewentualnie jaka może być argumentacja przemawiająca za takim ruchem, należy podkreślić, że emisje CO_2 w sektorze rolnym wynikają przede wszystkim ze zużycia paliw przez maszyny rolnicze. Natomiast emisje z innych gazów wynikają przede wszystkim z hodowli. To jest emisja metanu. Można więc powiedzieć, że w jakimś sensie jest duża różnica między tymi dwoma źródłami. Możemy sobie już dzisiaj wyobrazić przy obecnych technologiach metody na ograniczenie zużycia paliw, na zmniejszenie emisyjności tych paliw czy na zmianę napędów w maszynach rolniczych, co pozwoli unikać tych emisji, natomiast redukcję emisji z hodowli rzeczywiście dużo trudniej sobie wyobrazić, w jaki sposób można by zredukować emisję każdej krowy. Stąd może być pomysł na połączenie tych emisji, które trudno redukować, z sektorem leśnictwa, który ze swej strony ma taką specyfikę, że jest jedynym sektorem, który jest pochłaniaczem emisji i w ten sposób osiąga właśnie neutralność w obrębie takiego sektora rolno-leśnego. Myślę więc, że takie może być myślenie przemawiające za połączeniem tych dwóch sektorów w taki sposób.

Jeśli chodzi o przegląd dyrektywy ETS, możliwą reformę uwzględniającą polskie interesy i sposób wykorzystania środków pochodzących z sektora ETS, to chcę podkreślić, że kwestia zagospodarowania środków z aukcji jest w przeważającej mierze w naszej gestii jako kraju. My decydujemy, na co przeznaczamy te środki, znaczącą większość tych środków. Rząd pracuje w tej chwili nad konkretnym rozwiązaniem, w którym 40% przychodów z aukcji przeznaczymy do utworzenia Funduszu Transformacji Energetyki, który będzie wspierał modernizację i redukcję emisji w sektorze energetycznym. Równolegle rząd też podjął decyzję, żeby przeznaczyć 25% tych środków na wsparcie dla przemysłów energochłonnych. Chcemy zagospodarować większość tych przychodów z aukcji na rzecz transformacji polskiej gospodarki. Naturalnie, jeśli chodzi o samą reformę i dyskusje, które będziemy mieli na ten temat, będziemy dążyć do tego, żeby ta reforma uwzględniła w jak najszerszym stopniu polskie interesy w poszczególnych kwestiach technicznych, ale zasadniczo zwiększając wielkość puli i środków dostępnych dla Polski celem finansowania wyzwań związanych z transformacją naszej gospodarki.

W końcu, jeśli chodzi o wpływ na sektor transportu, to oczekujemy oczywiście od Komisji przedstawienia konkretnych danych na ten temat. Tak jak podkreśliłem w moim wstępie, istotne dla nas jest to, żeby takie rozwiązania nie doprowadziły do zmniejszenia pozycji konkurencyjnych podmiotów europejskich względem podmiotów spoza UE. Jeżeli ta konkurencyjność będzie utrzymywana na porównywalnym poziomie dla wszystkich podmiotów, to jest to kluczowa kwestia. Jeżeli chodzi o bezpłatne uprawnienia dla sektora lotniczego, powiedziałem, że oczywiście potrzebna jest ocena skutków, która wskaże, jakie będą konsekwencje dla sektora lotniczego. Natomiast zasadniczo nie widzimy jako rząd, żeby było takie samo uzasadnienie dla bezpłatnych uprawnień, które mają chronić przed ucieczką emisji w sektorze lotniczym, tak samo jak to może istnieć w sektorach przemysłowych. O ile w sektorach przemysłowych można rzeczywiście zastępować produkty produkowane w Europie importem produktów spoza UE, nieobjętych systemem ETS – i tu jest kwestia rzeczywiście konkurencji – to w przypadku transportu lotniczego wewnątrz UE nie ma takiej konkurencji. Bo jeżeli chcemy się przemieszczać z Warszawy do Madrytu, to będziemy lecieć z Warszawy do Madrytu, ewentualnie przez miasto w Europie, ale nie będziemy latać do Pekinu. Nie ma tu więc konkurencji między lotami poza UE a lotami wewnątrzunijnymi.

Przewodnicząca poseł Anita Czerwińska (PiS):

Bardzo dziękuję.

Czy jeszcze ktoś chciałby zabrać głos? Poseł Grzyb.

Poseł Andrzej Grzyb (KP):

Tylko taka uwaga, panie ministrze. Myślę, że powinniśmy to szerzej akcentować, bo rozumiem, że sektor leśnictwa jako ten, który jest depozytariuszem węgla, mówię o lasach, jest uświadomiony społecznie, natomiast ja myślę, że powinniśmy bardziej podkreślać, że rolnictwo również, a w szczególności zaś ten depozyt węgla, który znajduje się w glebie… On może też być modulowany przez praktykę i przez stosowanie, ale uważam, że tu jest duża niechęć w szczególności ze strony prowadzących bardzo intensywne rolnictwo państw członkowskich, które akurat nie chcą o tym mówić. W moim przekonaniu Polska ma tutaj duże rezerwy i powinniśmy próbować podkreślać to, że jednak polskie gleby zasługują na większą uwagę z punktu widzenia miejsca, gdzie jest depozyt węgla możliwy do zwiększenia. Koncentrujemy się na technologii CCS, czyli zatłaczania do górotworu, a tutaj mamy proste rozwiązanie – po prostu zwiększyć zawartość próchnicy w glebie. Myślę więc, że my jako Polska powinniśmy się o to starać, choć wiem, że to nie jest łatwe. Kiedyś próbowałem zainicjować powstanie takiej dyrektywy dotyczącej tej kwestii. Byli skłonni co do gleb zdegradowanych, poprzemysłowych, natomiast co do gleb rolniczych nie. Wydaje mi się, że tutaj istnieje spora rezerwa. Nie tylko maszyny wykorzystywane w rolnictwie, ale również potencjał absorpcyjny, który posiada polskie rolnictwo, powinniśmy wykorzystać. Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Anita Czerwińska (PiS):

Bardzo dziękuję.

Czy pan minister chciałby się odnieść?

Podsekretarz stanu w MKiŚ Adam Guibourgé-Czetwertyński:

Tak. Mogę potwierdzić, że generalnie oczywiście jest potencjał w tym zakresie. Jest też potencjał w uwzględnieniu dodatkowego pochłaniania przez drzewa, krzaki, które na przykład dzielą pola, i to też jest potencjał, który jest obecny w rolnictwie i który dzisiaj jest już uwzględniony, tylko że jest uwzględniony nie w emisjach rolnictwa, a w tym sektorze leśno-gruntowym. Ten potencjał pochłaniania jest uwzględniony w tym sektorze LULUCF.

Przewodnicząca poseł Anita Czerwińska (PiS):

Bardzo dziękuję.

Zamykam dyskusję. Czy jest sprzeciw wobec decyzji Komisji o przyjęciu do wiadomości informacji dotyczącej tego dokumentu? Nie widzę. Stwierdzam, że **Komisja przyjęła do wiadomości informację rządu na temat dokumentu o sygnaturze COM(2020) 562 wersja ostateczna i odnoszącego się do niego stanowiska rządu**. Na tym zamykam rozpatrywanie pkt I. Bardzo dziękuję, panie ministrze.

Przechodzimy do pkt II i tutaj już poproszę państwa w związku z tym, że o godzinie 14.00 spodziewamy się głosowań, w których posłowie muszą wziąć udział, więc bardzo proszę teraz o syntetyczne wypowiedzi. W pkt II rozpatrzymy w trybie art. 10 ust. 2 ustawy z dnia 8 października 2010 r. Zmieniony wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie dostępu towarów i usług z państw trzecich do rynku wewnętrznego Unii w zakresie zamówień publicznych oraz procedur wspierających negocjacje dotyczące dostępu unijnych towarów i usług do rynków zamówień publicznych państw trzecich (COM(2016) 34 wersja ostateczna) i odnoszącą się do niego informację o stanowisku RP. Dokument ten planowany jest również w dyskusji na posiedzeniu Rady ds. Zagranicznych w formacie ministrów ds. handlu 20 maja br.

Rząd reprezentuje prezes Urzędu Zamówień Publicznych pan Hubert Nowak. Witam pana prezesa. Bardzo proszę o zabranie głosu.

Prezes Urzędu Zamówień Publicznych Hubert Nowak:

Szanowna pani przewodnicząca, szanowna Wysoka Komisjo, bardzo serdecznie dziękuję za możliwość zaprezentowania…

Przewodnicząca poseł Anita Czerwińska (PiS):

Jeśli mogłabym prosić troszeczkę głośniej, bo słabo słychać. Dziękuję bardzo.

Prezes UZP Hubert Nowak:

Dziękuję. Szanowna pani przewodnicząca, szanowna Wysoka Komisjo, jest mi bardzo miło zaprezentować stanowisko rządu w zakresie projektu rozporządzenia PE i Rady w sprawie dostępu towarów i usług z państw trzecich do rynku wewnętrznego UE w zakresie zamówień publicznych oraz procedur, które wspierają odpowiednie negocjacje w tym zakresie. Szczegóły dotyczące tego stanowiska oraz sam przebieg wypracowywania tego dokumentu jest przedstawiony łącznie z jego genezą w pisemnym stanowisku.

Natomiast ja chciałem zwrócić uwagę tylko na kilka kwestii. Mianowicie jest to zagadnienie, które jest przedmiotem uwagi Rady Komisji i PE od roku 2012. W roku 2012 zostały podjęte pierwsze próby stworzenia takiego mechanizmu obronnego niejako, który miałby zapewnić taki sam dostęp firmom, wykonawcom czy produktom z terenów UE w krajach, które składają swoje oferty czy których towary są prezentowane w krajach unijnych, żeby zapewnić co najmniej na zasadzie równorzędności, ponieważ zauważono, że dużo łatwiejszy dostęp do rynku unijnego i do rynku poszczególnych krajów unijnych mają kraje, które co najmniej takiego samego równoważnego dostępu nie gwarantują. W związku z tym od roku 2012 podejmowano próby zbudowania takiego narzędzia, zbudowania takiego rozporządzenia. Pierwsza z tych prób skończyła się fiaskiem. W roku 2016 podjęto próbę stworzenia drugiego takiego rozporządzenia. Efektem tej próby jest projekt rozporządzenia, o którym dzisiaj rozmawiamy, i stanowisko rządu w przedmiocie przyjęcia tegoż projektu rozporządzenia.

Otóż projekt ten zakłada kilka bardzo ważnych rzeczy. Pierwsza kwestia to jest kwestia, która precyzuje, że w przypadku krajów, które nie są objęte umowami o wzajemności, które nie są objęte tak zwanym porozumieniem GAP, czyli *Government Agreement Procurement*, w stosunku do takich krajów one nie mają zagwarantowanego dostępu do rynku zamówień publicznych w UE. Jest to bardzo ważne, ponieważ będzie można wprowadzić mechanizmy, które w przypadku braku wzajemności uniemożliwią bądź ograniczą dostęp do naszego rynku. Również w kontekście stosowania praktyk ograniczających dostęp dla firm w UE albo produktów z UE wprowadzono procedurę podlegającą badaniu tych praktyk i podjęcia przez Komisję Europejską dyskusji z państwami, które takie praktyki ograniczają. Tutaj projekt zakłada, że takie badanie i ustalenie odpowiednich narzędzi wyrównujących tę dysproporcję powinno nastąpić w ciągu 9 miesięcy, ewentualnie w sprawach skomplikowanych – wydłużenie do 5 miesięcy. Tu tylko wspomnę, że pierwotne projekty zakładały, że ta procedura miałaby trwać 2,5–3 lata, czyli byłoby to narzędzie bardzo nieefektywne.

Równolegle wprowadzono również narzędzia, które miałyby pozwolić ocenić, w którym kraju są prowadzone podstawowe interesy biznesowe poszczególnych podmiotów, tak żeby można było rzeczywiście sprawdzić, czy dany podmiot pochodzi z kraju, który zapewnia odpowiednią wzajemność, czy nie zapewnia odpowiedniej wzajemności. Równolegle w przypadku, gdybyśmy nie mieli do czynienia z podmiotami oferującymi wykonanie zamówień, które są spoza krajów, z którymi mamy porozumienie o wzajemności, wówczas jest wprowadzona możliwość takiego mechanizmu *add-on*, czyli taki podmiot musiałby się zobowiązać, podpisując umowę o zamówienie publiczne, że co najmniej 50% produktów użytych do realizacji tego zamówienia będzie pochodziła z terenu UE.

Równolegle, jeżeli chodzi o rozwiązania horyzontalne, to rozporządzenie przewiduje również projekt tak zwanych wyłączeń negatywnych, czyli wszystkie podmioty w UE byłyby zobowiązane do stosowania tego mechanizmu, ewentualnie po decyzji Komisji Europejskiej dany sektor czy dany rodzaj umów mógłby zostać wyłączony spod stosowania tego mechanizmu. Zasada jednak byłaby taka, że dla tych państw, które nie stosują wzajemności, zasadą jest brak wzajemności.

Równolegle warto wspomnieć, że mechanizm ten dotyczyłby zamówień istotnych kwotowo. To znaczy, zamówień, które w przypadku dostaw i usług przekraczają równowartość 5 mln euro, a w przypadku robót budowlanych na ten moment jest rozważana na stole kwota 15 mln euro. Przenosząc to na nasz rynek polski, pragnąłbym wskazać, że w latach 2018 i 2019 takich zamówień na dostawy i usługi objęte taką kwotą było około 600. Jeżeli chodzi o roboty budowlane, to było takich robót około 100. To jest więc ten zakres ilościowy, którego ten zakaz, to wyłączenie by dotyczyło.

Jeżeli chodzi o sprawę kwotową, to historycznie łącznie na te 700 przypadków w zakresie kontraktów, które zostały przyznane państwom, w stosunku do których zastosowano by takie wyłączenie, to jest 14 kontraktów. Te kontrakty w przypadku Polski opiewałyby na kwotę 3,5 mld euro. To więc jest ta kwestia, której dotyczyłby mechanizm wprowadzony rozporządzeniem, podkreślam – obronnym – w zakresie zapewnienia takiego samego dostępu podmiotom krajowym, podmiotom unijnym w stosunku do państw, które takiej wzajemności nie zapewniły.

Informując o powyższym, szanowni państwo, bardzo dziękuję za tę możliwość i oczywiście jestem otwarty na udzielenie wszelkich odpowiedzi czy wyjaśnień w zakresie tego mechanizmu. Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Anita Czerwińska (PiS):

Bardzo dziękuję, panie prezesie.

Otwieram dyskusję. Czy są pytania? Nie widzę. Dlatego proponuję następującą konkluzję: Stwierdzam, że Komisja rozpatrzyła w trybie art. 10 ust. 2 ustawy dokument o sygnaturze COM(2016) 34 wersja ostateczna. Komisja podzieliła stanowisko rządu. Czy jest sprzeciw? Nie widzę. Na tym zamykam rozpatrywanie pkt II.

Bardzo dziękuję, panie prezesie, za tę informację.

Przechodzimy do pkt III, czyli rozpatrzenia w trybie art. 151 ust. 1 regulaminu Sejmu z uwzględnieniem art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 8 października 2010 r. Komunikatu Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów: Plan działania na rzecz Europejskiego filaru praw socjalnych (COM(2021) 102 wersja ostateczna) i odnoszącego się do niego stanowiska rządu.

Rząd reprezentuje pani minister Anna Schmidt, sekretarz stanu w Ministerstwie Rodziny i Polityki Społecznej. Bardzo dziękuję, witam panią minister wraz ze współpracownikami. Pani minister jak zawsze osobiście obecna, za co bardzo dziękujemy i doceniamy. Bardzo proszę panią minister o przedstawienie stanowiska.

Sekretarz stanu w Ministerstwie Rodziny i Polityki Społecznej Anna Schmidt:

Dziękuję bardzo. Szanowna pani przewodnicząca, Wysoka Komisjo, mam zaszczyt przedstawić stanowisko rządu do europejskiego planu działania w sprawie wdrażania Europejskiego filaru praw socjalnych. Rząd oczywiście popiera wszelkie działania zapisane i planowane w tej dziedzinie. Jest to szczególnie ważne teraz, w kontekście kryzysu gospodarczego, a co za tym idzie, kryzysu społecznego i socjalnego, z jakim borykają się kraje członkowskie. Zwracamy w swoim stanowisku uwagę na to, że w dużej mierze właśnie od specyfiki sytuacji gospodarczej, ekonomicznej i społecznej, ale też determinacji krajów członkowskich będzie zależało umiejętne wdrożenie nowych założeń związanych z szeroko pojętą polityką społeczną, zapisanych w filarze praw socjalnych. Uważamy i zwracamy uwagę Komisji Europejskiej na to, że właśnie szczególną uwagę powinna zwrócić na to, że w dużej mierze właśnie od specyfiki sytuacji gospodarczej, ale też od zaangażowania państw członkowskich będzie zależało wdrożenie założeń europejskiego filaru. Tu, dedykując pomoc finansową i wsparcie finansowe na realizację poszczególnych celów, jakie zostały w ramach tego planu wyznaczone, powinna brać pod uwagę specyfikę sytuacji i poziomu rozwoju gospodarczego oraz skutków kryzysu związanego z pandemią koronawirusa w poszczególnych krajach członkowskich, które będą ten europejski filar implementowały i wdrażały.

Oczywiście jak zwykle zwracamy też uwagę, że wszelkie inicjatywy, które będą podejmowane, i widzimy tu, jeśli chodzi o Komisję Europejską, element wsparcia, nie narzucania pewnych konkretnych rozwiązań, ale systemowego wsparcia dla krajów członkowskich. Zwracamy uwagę na traktatowy podział kompetencji i zasadę dialogu społecznego, która powinna przyświecać przy realizacji europejskiego filaru.

Zwracamy też uwagę na fakt, że wszystkie cele, które zostały wyznaczone, są bardzo ambitne. Oczywiście nie są niemożliwe do zrealizowania, ale przy ich realizacji, przy odniesieniu do konkretnych wskaźników, które zostały tu wyznaczone przez Komisję, należy brać pod uwagę właśnie specyfikę poszczególnych gospodarek, jak również różny poziom radzenia sobie z pandemią koronawirusa, a w ślad za tym różny poziom sytuacji mikro- i makroekonomicznej krajów członkowskich.

Nasze zastrzeżenia budzi przede wszystkim jeden z pierwszych celów. Chodzi o cel 78%, który został wyznaczony do roku 2030, jeśli chodzi o zatrudnienie osób w wieku między 20 a 64 lata. Po pierwsze, rząd chce zwrócić uwagę na to, że szczególną atencję należy poświęcić zwiększeniu poziomu zatrudnienia wśród kobiet. To się oczywiście wiąże z obciążeniem obowiązkami opiekuńczymi, domowymi, rodzinnymi, w ramach szeroko pojętej polityki *work-life balance*, która oczywiście również na arenie międzynarodowej także w ramach członkostwa w UE jest szeroko dyskutowana. I druga kwestia – wydłużenie aktywności zawodowej kobiet po 59. roku życia.

Popieramy też cel zapewnienia wczesnej edukacji i opieki młodym ludziom. Mówimy tutaj o infrastrukturze żłobków i przedszkoli. Przypominam, że rząd konsekwentnie, chociażby programem „Maluch+", nasz resort, resort rodziny i polityki społecznej, konsekwentnie ten wskaźnik realizuje w ramach polityki krajowej. Chcę zwrócić uwagę pań i panów posłów, członków Wysokiej Komisji, że poziom rozwoju tej infrastruktury użłobkowienia i zapewnienia tej infrastruktury żłobków i przedszkoli, a więc wczesnej edukacji i opieki nad dziećmi, zwiększył się o ponad 100%. Z danych z 2015 r. wynika, że poziom użłobkowienia w 2015 r. wynosił zaledwie 84 tys. miejsc, niecałe 84 tys. W 2020 r. już jest to ponad 172 tys. Wzrost o ponad 88 tys. miejsc, a więc o ponad 100%. To wskazuje na to, że zanim jeszcze powstały założenia i Komisja Europejska pochyliła się nad kwestią tworzenia europejskiego filaru praw socjalnych, tak naprawdę rząd premier Beaty Szydło, rząd premiera Mateusza Morawieckiego, pochylił się w ramach polityki wewnątrzkrajowej nad tym problemem i Polska ten problem dostrzegła już znacznie wcześniej.

Ważna jest i wymaga podkreślenia i zdecydowanego poparcia konieczność doskonalenia funkcjonowania publicznych służb zatrudnienia. To jest szczególnie ważne, aby wyspecjalizowane i nastawione na specyficzne okoliczności związane ze stanem gospodarki w dobie pandemii, służby zatrudnienia odpowiednio obsługiwały i podejmowały interwencje na rzecz likwidacji zagrożeń związanych ze wzrastającym poziomem bezrobocia i działały skutecznie na rzecz wykorzystania potencjału osób pozostających poza rynkiem pracy.

Kolejna kwestia to kwestia, która budzi wątpliwości. Z ostrożnością odnosimy się do aspektu zmniejszania odsetka młodzieży niekształcącej się i niepracującej. Chcę zwrócić uwagę Wysokiej Komisji na fakt, że kryzys związany z pandemią w sposób szczególny uderzył najmocniej właśnie w osoby młode, a więc do tych wskaźników, które tutaj Komisja narzuca, osiągnięcia wzrostu na poziomie 9%, podchodzimy ostrożnościowo. Uważamy, że oczywiście ten cel powinien być zrealizowany, ale musi być dostosowany do sytuacji, w jakiej ta grupa wiekowa znalazła się w związku z pandemią. Oczywiście skutecznie realizujemy aspekty związane z wzmocnieniem tej grupy wiekowej, czego wskazaniem i odzwierciedleniem jest chociażby realizacja gwarancji dla młodzieży. W ramach tego rząd planuje powszechne wprowadzenie oceny kompetencji cyfrowych uczestników i szkoleń z tego zakresu. Bardzo zindywidualizowane podejście, jeśli chodzi o umiejętności cyfrowe, także wzmocnienie jakości ofert, więc oczywiście podchodzimy do wskaźników, które Komisja Europejska wskazuje, narzuca, ostrożnościowo, aczkolwiek uważamy, że cel ze wszech miar nie jest niemożliwy do osiągnięcia. Należy ten cel zweryfikować w oparciu o sytuację makroekonomiczną krajów członkowskich. Jak już zwróciłam uwagę przed chwilą, ten cel jest realizowany poprzez wzmacnianie gwarancji dla młodzieży.

Jeśli chodzi o drugi wskaźnik i drugi cel, który został wskazany przez Komisję, to poziom co najmniej 60% wszystkich osób dorosłych, które powinny uczestniczyć w szkoleniach. Tutaj też wskazujemy na pewną niekonsekwencję, ponieważ ten cel nie jest spójny z dotychczasowymi uzgodnieniami Rady UE. Do tej pory było wskazanie, że poziom szkoleń, w których powinny uczestniczyć osoby w wieku 25–64 lata, powinien zostać osiągnięty do 2030 r. w wysokości 60%. Komisja Europejska ten cel obniżyła do roku 2025 z poziomu 50 do poziomu 47%. Stanowisko rządu w tej sprawie jest takie, że uważamy, że w ślad za obniżeniem tego długofalowego, długoletniego wskaźnika, a więc który ma zostać osiągnięty do 2030 r. na poziomie 60%, do poziomu 50%,

adekwatnie należy zmniejszyć wskaźnik poziomu kształcenia dla tej grupy wiekowej do roku 2025.

Jeśli chodzi o trzeci cel, który wskazuje Komisja w ramach europejskiego filaru praw socjalnych, to zmniejszenie liczby osób zagrożonych ubóstwem i wykluczeniem społecznym. Tutaj też pragnę zwrócić uwagę Wysokiej Komisji na fakt, że tak naprawdę ten cel w sporej mierze został osiągnięty już w ostatniej kilkulatce. Mam na myśli pracę ostatnich dwóch kadencji rządu i w ślad za tym parlamentu. Mówię tutaj o kluczowym programie prosocjalnym, prorodzinnym i prospołecznym „Rodzina 500+". Ostrożnościowo podchodzimy do wskaźników, które mają być osiągnięte, jeśli chodzi o spadek ubóstwa wśród dzieci i młodzieży. To oczywiście musi być konsultowane w ramach sytuacji gospodarczej, w jakiej znajduje się Polska w kontekście pandemii koronawirusa. Zwracam jednak uwagę pań i panów posłów, i Wysokiej Komisji na to, że odsetek ubóstwa wśród dzieci i młodzieży spadł drastycznie właśnie dzięki rządowemu programowi „Rodzina 500+".

Tu powołam się na dane statystyczne: w 2015 r. ten wskaźnik wynosił między 9 a 10 punktów procentowych, w 2019, po kilku latach funkcjonowania programu „Rodzina 500+" wskaźnik zmalał o ponad połowę, a więc do poziomu 4,5%. To pokazuje, że tak naprawdę działania, jeśli chodzi o szeroko pojętą politykę prorodzinną, prospołeczną rządu premier Beaty Szydło, rządu premiera Mateusza Morawieckiego, de facto wyprzedzają założenia i cele narzucone przez Komisję Europejską w ramach europejskiego filaru praw socjalnych. Aczkolwiek oczywiście uważamy, że należy podejmować dalsze działania zmierzające do tego, aby te cele osiągać, aby ograniczać ubóstwo, kształcić coraz większą ilość młodzieży, tworzyć infrastrukturę wczesnego nauczania i oczywiście w ramach, o czym już tu wspomniałam w swojej wypowiedzi wcześniej, szeroko pojętej polityki *work-life balance* tworzyć dobry klimat i dobre rozwiązania umożliwiające powrót kobietom na rynek pracy po okresie obowiązków rodzinnych. Także w kontekście tego, że to jest grupa, która została w sposób szczególny dotknięta zawodowo skutkami pandemii koronawirusa, jak również grupa zawodowa 59+, która powinna być aktywizowana w sposób szczególny.

Ostateczna konkluzja jest taka, że oczywiście będziemy aktywnie wspierać wszystkie cele i będziemy się starali na poziomie polityki krajowej i wszelkich rozwiązań, które zostaną przyjęte, realizować cele, które nakłada i które proponuje Europejski filar praw socjalnych, ale z uwzględnieniem poszanowania, po pierwsze, autonomii krajów członkowskich, po drugie, specyfiki poziomu gospodarek krajowych, wynikającej właśnie z kryzysu gospodarczego wywołanego pandemią, jak również prawa krajowego i poszczególnych rozwiązań, które mają miejsce już na poziomie polityk krajowych. Tutaj oczywiście mam na myśli już częściową realizację celów założonych w europejskim filarze. Mam na myśli program „Maluch+" i „Rodzina 500+", który w znacznej mierze już, wyprzedzając dokument, zrealizował cele nałożone przez Komisję Europejską. Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Anita Czerwińska (PiS):

Bardzo dziękuję, pani minister.

Posłem sprawozdawcą do tego dokumentu jest pani poseł Karolina Pawliczak. Bardzo proszę panią poseł o zabranie głosu, ale jeszcze chwilkę.

Proszę państwa, jesteśmy w takiej sytuacji, zwracam się tu też do pani minister Michałek, próbujemy się z panią skontaktować telefonicznie, ale troszkę nam się to nie udaje, więc w ten sposób państwo pozwolą… Mamy 8 minut do głosowania. Jest przyspieszenie, w związku z tym głosowanie odbędzie się planowo o godzinie 14.00. Obawiam się, że tego czasu jest troszkę za mało, żebyśmy zakończyli ten punkt i rozpoczęli punkt, w którym pani minister ma się wypowiedzieć. Teraz jest prośba o decyzję: czy zarządzamy przerwę tuż po zakończeniu tego punktu, w tej chwili pkt II, i spotykamy się po głosowaniu, czy też może zakończymy dzisiaj już to posiedzenie, a wtedy punkt z udziałem pani minister zostałby przeniesiony na kolejne posiedzenie. Czy pani minister pomogłaby nam wybrać, w którym wariancie będziemy teraz pracować?

Sekretarz stanu w Ministerstwie Rozwoju, Przedsiębiorczości i Technologii Iwona Michałek:

Witam. Szanowna pani przewodnicząca, szanowni państwo, oczywiście ja wolałabym wariant drugi, czyli czerwiec. Prosiłabym, żeby wtedy ten punkt był jako pierwszy na następnym posiedzeniu. Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Anita Czerwińska (PiS):

Dobrze. Pani minister, bardzo przepraszamy za tę sytuację. Cierpliwie pani minister czekała, ale okoliczności obiektywne… Dziękujemy bardzo za cierpliwość i wyrozumiałość. Umawiamy się na czerwiec. Oczywiście punkt pani minister będzie jako pierwszy. Bardzo dziękuję. Spotykamy się na głosowaniu. Jeszcze pani minister Schmidt też w tej sprawie. Słucham.

Sekretarz stanu w MRiPS Anna Schmidt:

Tak. Szanowna pani przewodnicząca, chciałam dopytać. W związku z tym, że nasz punkt się już rozpoczął, czy my będziemy kontynuować po głosowaniach, czy również…

Przewodnicząca poseł Anita Czerwińska (PiS):

Nie, nie. W tej chwili wypowiada się pani poseł Pawliczak, dyskusja, z prośbą do wszystkich państwa o syntetyczne zachowanie, i zakończymy punktem ostatnim sprawy bieżące. Tak że, proszę państwa, spieszymy się. Dzięki bardzo. Pani poseł Pawliczak.

Poseł Karolina Pawliczak (Lewica):

Postaram się bardzo syntetycznie. Pani przewodnicząca, szanowni państwo, przedmiotem dokumentu UE jest program działań na rzecz praw socjalnych do 2030 r. w zakresie zatrudnienia, umiejętności i ochrony socjalnej. Celem dokumentu jest wskazanie konkretnych kroków, jakie mają zostać podjęte, aby wdrożyć zasady Europejskiego filaru praw socjalnych w ramach wspólnych wysiłków państw członkowskich i UE, przy aktywnym zaangażowaniu partnerów społecznych i społeczeństwa obywatelskiego. 20 zasad Europejskiego filaru praw socjalnych to światło przewodnie prowadzące w kierunku silnej Europy socjalnej. Skuteczne wprowadzenie w życie tego filaru jest ważniejsze niż kiedykolwiek wcześniej i w dużym stopniu zależy od determinacji działań państw członkowskich, które w dużej mierze są odpowiedzialne za zatrudnienie, rozwój i politykę społeczną. Zbiór przepisów socjalnych UE jest bowiem na tyle dobry, na ile dobre będzie jego wdrożenie.

Działania władz publicznych w zakresie polityki społecznej mają szczególne znaczenie w sytuacji, kiedy negatywne zjawiska, takie jak pandemia COVID-19, występują na masową skalę i wywołują bezprecedensowe negatywne skutki społeczno-gospodarcze. Silnej bowiem Europie socjalnej chodzi o ludzi i ich dobrostan. Europa ma najbardziej równe społeczeństwa na świecie, najwyższe standardy w zakresie warunków pracy i szeroką ochronę socjalną. Przedstawiony przez Komisję plan działania na rzecz Europejskiego filaru praw socjalnych jest planem bardzo rozbudowanym i niezwykle ambitnym. Plan jest dokumentem strategicznym, a nie regulacyjnym, w związku z czym, choć dotyczy obszarów zatrudnienia, umiejętności i ochrony socjalnej, nie powoduje żadnych bezpośrednich skutków społeczno-gospodarczych i finansowych. Ewentualne skutki będą wynikać ze stopnia realizacji poszczególnych proponowanych działań przez państwa członkowskie. Osiągnięcie wskazanych w dokumencie celów niewątpliwie spowoduje w dłuższej perspektywie skutki we wszystkich wymiarach.

Projekt dokumentu został pozytywnie oceniony przez stronę społeczną, zarówno przez reprezentujące pracowników NSZZ „Solidarność”, Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych, jak i pracodawców, to jest Konfederację „Lewiatan” Związek Przedsiębiorców i Pracodawców. Projektowany dokument jest niezwykle ważnym dokumentem strategicznym, który dotyczy dziedziny o kluczowym dla społeczeństwa znaczeniu, czyli dziedziny zatrudnienia, umiejętności i ochrony socjalnej, które w związku ze skutkami pandemii wymagają szczególnej uwagi i wzmocnienia.

Zaproponowane przez Komisję Europejską cele należy ocenić pozytywnie, a skutki wprowadzenia proponowanych zaleceń, zarówno w wymiarze społecznym, gospodarczym, jak i finansowym zależeć będą od podjętych działań przez poszczególne państwa

członkowskie. W imieniu Komisji rekomenduję pozytywną opinię do niniejszego komunikatu.

Przewodnicząca poseł Anita Czerwińska (PiS):

Bardzo dziękuję, pani poseł.

Otwieram dyskusję. Czy ktoś by chciał się wypowiedzieć? Nie widzę. Czy jest sprzeciw wobec decyzji Komisji o przyjęciu do wiadomości informacji dotyczącej tego dokumentu? Nie widzę. Stwierdzam, że **Komisja przyjęła do wiadomości informację rządu na temat dokumentu o sygnaturze COM(2021) 102 wersja ostateczna i odnoszącego się do niego stanowiska rządu**. Na tym zamykam rozpatrywanie pkt III. Bardzo dziękuję pani minister i współpracownikom.

Przechodzimy do pkt ostatniego. Pkt IV – sprawy bieżące. Kolejne posiedzenie Komisji odbędzie się jutro o godzinie 11.00. Przypominam, że jest to wspólne posiedzenie z Komisją Spraw Zagranicznych. Czy ktoś chciałby zabrać głos? Nie widzę. Na tym zamykam rozpatrywanie pkt IV.

Informuję, że porządek dzienny został wyczerpany. Protokół z dzisiejszego posiedzenia będzie wyłożony do przejrzenia w sekretariacie Komisji w Kancelarii Sejmu. Zamykam posiedzenie Komisji. Dziękuję. Widzimy się na głosowaniach.